

گونه‌شناسی و تدوین ساختار هندسی کاربندی در معماری ایران

صاحب محتوای متصور^{*}: سینا فرامرزی^۱

^۱ مریمی دانشکده هنر و معماری، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران.

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده هنر، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

(تاریخ دریافت مقاله: ۱۰/۶/۹۰، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۰/۳/۹۰)

چکیده:

کاربندی یکی از الگوهای اصیل و کهن در معماری ایران و حاصل شناخت معماران ایرانی نسبت به علم هندسه و ریاضیات پیشرفته است. باززنده سازی این الگو مستلزم شناخت کافی نسبت به تمامی ابعاد موضوع نظری گونه‌شناسی، شناخت ویژگی‌های هندسی، ساختاری و اجرایی آن است. در این راستا در این مقاله سعی شده است به گونه‌شناسی کاربندی پرداخته شود. از آنجا که این تحقیق این گونه‌شناسی نیز به تدوین ساختار هندسی کاربندی رسمی در قالب جدول هندسی / حسابی پرداخته شود. از آنجا که این تحقیق این به کمک سامانه‌های صوری-ریاضی انجام شده و به میزان زیادی به گزاره‌های قاعده‌مند وابسته می‌باشد، لذا روش تحقیق این پژوهش روش استدلال منطقی است. در این مقاله ابتدا به تاریخچه کاربندی سپس تعاریف اصطلاحات تخصصی و در نهایت نیز به گونه‌شناسی انواع کاربندی پرداخته شده است. یکی از یافته‌های این مقاله تدوین ساختار هندسی کاربندی رسمی است که قابلیت سامان دهی تمامی مصاديق مربوطه را دارد. از دیگر یافته‌های این مقاله، معرفی و نامگذاری کاربندی رسمی منفرد دو پا، کاربندی رسمی مرکب، کاربندی رسمی خاص و همچنین معرفی گونه کاربندی غیر ساده و پنج زیر شاخه آن یعنی، کاربندی پرور، سوار، دو چفدي، گسترش و درون زامي باشد که تاکنون کمتر مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

واژه‌های کلیدی:

کاربندی، رسمی بندی، هندسه، معماری ایران.

*نویسنده مسئول: تلفن: ۰۴۶۵-۴۲۲۰۴۶۵، نماینده: ۰۸۱۱-۴۲۳۷۸۵۲. E-mail: mansoor@basu.ac.ir

مقدمه

روش‌های متعددی در این ناحیه انتقالی ابداع شد. از جمله این شیوه‌های انتقالی می‌توان به ترمبه‌خت، ترومبه، پتکانه، مقرنس، دمغاره، سکنج، طاق‌بندی و کاربندی (پیرنیا، ۱۳۷۰، ۵۴-۱۵) اشاره کرد.

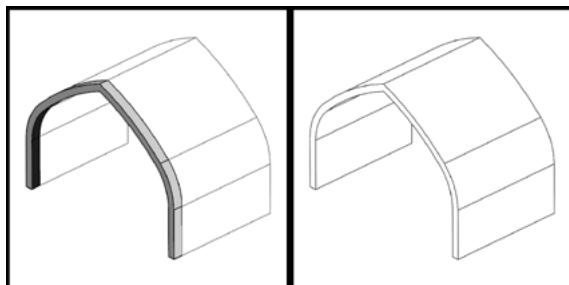
در این میان کاربندی^۱ پیشرفت‌های ترین شیوه انتقالی و حاصل شناخت معماران ایرانی نسبت به علم هندسه و ریاضیات پیشرفت‌های است. مطالعاتی که سال‌های اخیر روی رابطه میان ریاضیات و هندسه و هنر ایرانی صورت گرفته است حاکی از این است که هنرمندان مسلمان ایرانی در قرون میانی پیشرفت‌های شگرفی در ریاضیات و هندسه داشته‌اند (Lu, 2007, 1106).

با توجه به قابلیت‌های هندسی و سازه‌ای که در کاربندی مشهود است، این الگو در ادوار مختلف تاریخ ایران توسعه فراوانی نموده و گونه‌های فراوانی از آن منشعب شده است. در این مقاله سعی شده است تا در خصوص گونه شناسی و تدوین ساختارهندسی کاربندی مطالبی ارائه گردد.

مسئله انتقال سطح مربع شکل به دایره یکی از مسائل مهم ساختمانی در تاریخ معماری جهان است. از جمله مصاديق نمود این مسئله الگوی ساختمانی گنبدخانه است که در معماری ایران قبل از دوره اسلامی تاکنون مورد استفاده می‌باشد و از اولین نمونه‌های جسورانه و با شکوه آن می‌توان به کاخ بزرگ شاپور و تالار تشریفات آن با گنبدی شلجمی یاد کرد. چارتاقی‌ها نیز از دیگر مصاديق بارز این الگو می‌باشند. گنبدخانه در دوران اسلامی جایگاه شاخصی یافت و در روزگار سلجوقیان [به یکی از عناصر اصلی مساجد ایرانی مبدل شد]. الگوی ساختمانی گنبدخانه در معماری ایرانی به سه ناحیه متمایز از یکدیگر قابل تفکیک است (هوف، ۱۳۷۹، ۴۰۳).

(۱) منطقه چهارگوش (۲) منطقه انتقالی (چپیره)^۲ (گنبد این الگوی ساختمانی به دلیل کثرت استفاده توسعه فراوانی یافت و به تبع آن ناحیه انتقالی نیز تنوع بسیاری پیدا نمود و

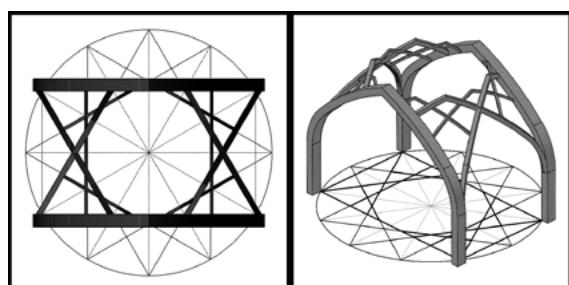
(۱) تاریخچه کاربندی

تصویر ۱- طاق و تیر طاق.

۲-۱) کاربندی

کاربندی نوعی پوشش است متشكل از تیر طاق‌هایی با قوس معین که تحت قواعد هندسی ویژه‌ای همیگر را قطع می‌کنند (تصویر ۲) (بزرگمهری، ۱۳۸۵، ۱۰).

تصویر ۲- تصویر سه بعدی و پلان کاربندی.

۲-۲) اضلاع کاربندی

تعداد تیر طاق‌های تشکیل دهنده کاربندی را اضلاع کاربندی می‌گویند. در تصویر ۳ تعداد تیر طاق‌های تشکیل دهنده کاربندی ۱۲ عدد است، بنابراین به آن کاربندی ۱۲ گفته می‌شود.

تا قرن سوم هجری قمری در ایران نمونه‌ای از کاربندی باقی نمانده است (بزرگمهری، ۱۳۸۵، ۵). اولین نمونه‌ی کاربندی که تا امروز شناسایی شده در مسجد جامع شیراز متعلق به دوره صفاریان (۲۶۲ ق. م. ۵ ق. میلادی) است، این نمونه، از کاربندی^۳ موجود در مسجد قربطه (کوردویا) اسپانیا که در قرن دهم میلادی (Grube, 1978, 125) ساخته شده نیز کهن‌تر است. از قرن چهارم نمونه‌های متكامل‌تری از کاربندی به جای مانده است، در مسجد جامع نایین (۳۴۹ ق. م. ۵ ق. میلادی) چند کاربندی در بالای محراب، مقصوره و در ایوان شمالی وجود دارد. در مسجد جامع اردستان و مسجد جامع اصفهان نیز در همین دوره نمونه‌هایی وجود دارد. در قرن پنجم در شبستان شرقی گنبد خواجه نظام‌الملک مسجد جامع اصفهان کاربندی به کار رفته است. در قرن ششم در گنبد چهل دختران یزد، گنبد سلطان سنجر مرو و گنبد مقبره شیخ احمد جام کاربندی به کار رفته است. تقریباً از قرن هفتم هجری قمری، بعد از حمله مغول‌ها به ایران و نیاز شدید به ساخت و ساز، کاربندی به دلیل قابلیت‌های منحصر به فرد به صورت فراگیر در تمام نقاط ایران استفاده شده است.

تا قبل از این دوره کاربندی فقط به صورت سازه‌ای مورد استفاده قرار می‌گرفت، اما بعد از این دوره هم به صورت سقف باربر اصلی و هم به صورت سقف آمودی و کاذب به کار رفته است (بزرگمهری، ۱۳۸۵، ۷).

۲) تعاریف

۲-۱) تیر طاق (تویزه^۴)

باریکه‌ای از طاق را تیر طاق، لنگه طاق یا تویزه می‌گویند. (تصویر ۱)

۳) گونه شناسی کاربندی

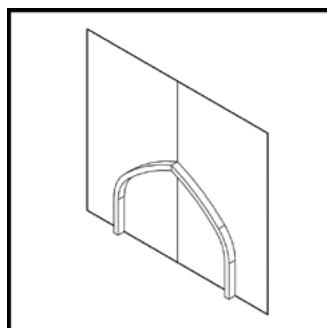
بر اساس مطالعات و بررسی های صورت گرفته در استناد و کتب معماری و مشاهدات میدانی مصاديق واقعی، کاربندی به دو شاخه ساده و غیر ساده قابل تقسیم است.

۱-۱) کاربندی ساده

کاربندی ساده از دو زیرگروه تنها یک نوع تیر طاق حول محیط دایره ایجاد می شود. کاربندی ساده خود به دو شاخه کاربندی رسمی (قالب شاقولی) و کاربندی سرست (قالب غیر شاقولی) تقسیم می شود.

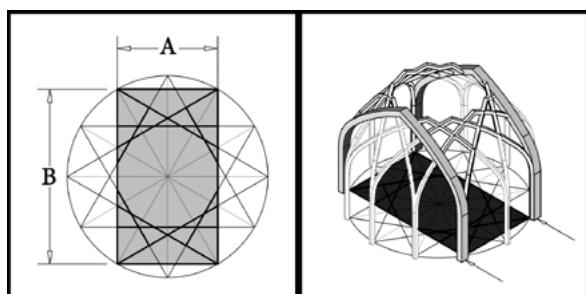
۱-۱-۱) کاربندی رسمی (قالب شاقولی)^۴

کاربندی رسمی پرکاربرد ترین و مرسوم ترین گونه کاربندی است و به همین دلیل به آن رسمی گفته می شود. زمانی که هر دو نیمه تیر طاق سازنده کاربندی، بر یک صفحه و در امتداد هم واقع باشند، کاربندی تشکیل شده از این تیر طاق را، رسمی (قالب شاقولی) می گویند. بدلیل در امتداد هم بودن هر دو نیمه تیر طاق بار وارده بر تیر طاق به تکیه گاه ها منتقل می شود ولذا کاربندی رسمی از قابلیت باربری بالایی برخوردار است (شعریاف، ۱۳۸۵، ۱۰) (تصویر۱).

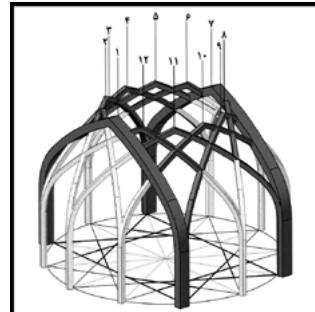

تصویر ۱-۱-۱: تیر طاق کاربندی رسمی (قالب شاقولی).

زمانی که کاربندی رسمی (قالب شاقولی) دارای حداقل دو تیر طاق دو پا بر زمین موازی با یکدیگر باشد و در زمینه مستطیل یا مربع قرار گیرد کاربندی حاصله را کاربندی رسمی منفرد یک پا^۵ نامیده ایم. در این گونه برخی از اجزای کاربندی از آنجایی که در محدوده پلان قرار نمی گیرند، حذف می شوند (تصویر۷).

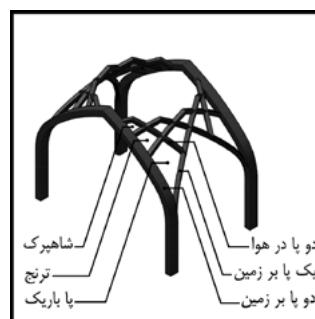
تصویر ۱-۱-۱-۲: تصویر سه بعدی و پلان کاربندی رسمی منفرد یک پا.

تصویر ۳- کاربندی ۱۲.

۴) اجزای کاربندی

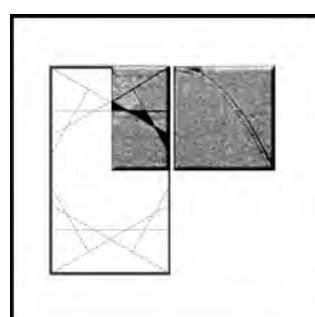
اجزای کاربندی را می توان از دو حیث بررسی نمود. اول از جهت سطوح مابین تیر طاق ها، که در اصطلاح به آنها آلت های کاربندی می گویند و دوم از جهت نوع تیر طاق های بکار رفته در کاربندی. آلت های کاربندی چنانچه در تصویر ۴ نشان داده شده عبارتند از: شاهپرک، ترنج و پا باریک (رئیس زاده، مفید، ۱۳۷۴، ۲۳) و انواع تویزه ها نیز، چنانچه در تصویر ۴ نشان داده شده است، عبارتند از: دو پا بر زمین، یک پا بر زمین و دو پا بر هوا.

تصویر ۴- اجزاء کاربندی- ترسیم: نکارندگان.

۵) طریقه ترسیم کاربندی

بر اساس شواهد موجود در طومارهای متعلق به میرزا اکبر، معمار دوره قاجار، که هم اکنون در موزه ویکتوریا و آلبرت لندن موجود می باشد، در گذشته برای معرفی و رسم کاربندی از تصویر پلان استفاده شده است. در بعضی از این تصاویر پلان کامل کاربندی و در بعضی نیز یک چهارم پلان کاربندی ارائه شده است. معمولاً در مجاور پلان، تصویر نیز از نمای قوس سازنده تیر طاق آورده شده است (نجیب او غلو، ۱۳۷۹، ۲۱). در دوره های بعد نیز روش استفاده از تصویر پلان مرسوم بوده است، در حال حاضر نیز تقریباً از همین شیوه استفاده می شود.

تصویر ۵- کاربندی رسمی منفرد یک پا (۱۲/۳)، نسخه خطی شماره ۳۳، قرن ۱۳، موزه ویکتوریا و آلبرت لندن. مأخذ: (نجیب او غلو، ۱۳۷۹، ۲۱-۲۴) اندکی تصحیح ()

در این فرمول، n برابر تعداد اضلاع کاربندی و d نیز برابر چند به چند و صل شدن اضلاع کاربندی می باشد.^۷

به عنوان مثال وقتی نسبت $A/B = 3/\sqrt{3}$ باشد؛

$$\left\{\frac{n}{d}\right\} = \frac{\pi}{\tan^{-1}(3/\sqrt{3})} = \frac{\pi}{\pi/3} = 3$$

در این صورت نسبت $\{n/d\}$ برابر است با:

$$\left\{\frac{n}{d}\right\} = \frac{6}{2} = \frac{9}{3} = \frac{12}{4} = \frac{15}{5} = \frac{18}{6} = \dots$$

از آنجایی که کاربندی رسمی منفرد یک پارامتری توان در زمینه فرد اجرا نمود - چون در صورت استفاده از مقادیر فرد دیگر دو تیر طاق دو پا بر زمین موازی با یکدیگر نخواهیم داشت - لذا مقادیر $\frac{6}{2} = \frac{12}{4} = \frac{18}{6}$ مورد قبول است یعنی می توان به ترتیب از خانه های $\{6/2\}$, $\{B_2\}$, $\{E_4\}$, $\{12/4\}$, $\{18/6\}$, $\{E_6\}$ و ... جدول ۱ استفاده نمود.

به عنوان مثال برای رسم پلان کاربندی منفرد $\{E_4\}$, ابتدا زمینه کاربندی را ترسیم می نماییم، سپس اقطار زمینه را رسم نموده و به مرکز اقطار، دایره محیطی زمینه را ترسیم می نماییم و محیط دایره را به ۱۲ قسمت تقسیم نموده و ۴ قسمت به ۴ قسمت به هم وصل می نماییم (تصویر ۷).

از بین خانه های جدول ۱، خانه های خاکستری کاربندی رسمی منفرد یک پا می باشند. همانطور که در جدول مشاهده می شود در یک کاربندی n ضلعی فقط در تعدادی از خانه ها امکان ایجاد کاربندی رسمی منفرد یک پا وجود دارد. تعداد کاربندی های رسمی منفرد در یک کاربندی n ضلعی (تعداد خانه های خاکستری هر ستون را می توان با استفاده از فرمول ذیل بدست آورد.

$\left[\frac{n}{4}\right] =$ تعداد کاربندی های رسمی منفرد در یک کاربندی n ضلعی
یعنی به عنوان مثال در ستون کاربندی رسمی ۱۴ ضلعی خواهیم داشت.

$\left[\frac{14}{4}\right] = 3$ = تعداد کاربندی های رسمی منفرد در کاربندی ۱۴ ضلعی و چنانچه در جدول ذیل می بینیم در ستون ۱۴ ضلعی فقط ۳ خانه خاکستری وجود دارد. بسیاری از خانه های خاکستری جدول ۱ در معماری ایران به کار برده شده است، اما از آنجایی که در خصوص کاربندی رسمی منفرد یک پانمونه های فراوانی در کتاب هندسه و معماری خانم بزرگمهری آورده شده است در این مقاله اشاره ای به نمونه های آن نشده است.

۳-۱-۳) کاربندی رسمی منفرد دو پا

در کاربندی رسمی (قالب شاقولی) زمانی که کاربندی دارای حداقل چهار تیر طاق دو پا بر زمین (دو به دو موازی) در زمینه مربع و ندرتاً هشت ضلعی^۸ قرار گیرد و همچنین دایره پاطاق مرکزی در بزرگترین حالت خود باشد یعنی مماس با اضلاع زمینه باشد، کاربندی حاصله را کاربندی رسمی منفرد دو پا می نامیم. واژه دو پا که در عنوان این کاربندی به کار رفته بین معناست که در ربیع پلان کاربندی دو عضو برابر وجود دارد و این مسئله اصلی ترین تمایز این گونه با کاربندی

در کتاب هندسه در معماری فرمولی به قرار ذیل ارائه شده که با داشتن اندازه ابعاد زمینه می توانیم نوع کاربندی رسمی (کاربندی رسمی منفرد یک پا) را از نظر تعداد اضلاع مشخص نماییم

$$n = 2(A+B-2) \quad (12, 1385)$$

در این فرمول n تعداد اضلاع کاربندی، A عرض زمینه و طول زمینه می باشد. این فرمول از چند جهت دارای مشکلاتی است.

- اول اینکه چنانچه مقدار A و B غیر صحیح باشد، این فرمول غیر کارآخوه بود.

- دوم اینکه دقت آن کم است. به عنوان مثال چنانچه مقدار A به ترتیب ۲ و ۴ باشد، مقدار n برابر ۱۰ خواهد شد. در صورتی که در کاربندی رسمی منفرد یک پا، $\{10/3\}$ ، چنانچه مقدار عرض زمینه ۳ باشد مقدار طول آن برابر $12\frac{2}{3}$ خواهد بود.

- سوم اینکه این فرمول اطلاعی در خصوص چند به چند و صل نمودن اضلاع به مانمی دهد.

- چهارم اینکه در زمینه هایی با نسبت های متشابه، جواب های متفاوت به ما می دهد. به عنوان مثال

$$A=3 \quad B=4 \quad \rightarrow \quad n=2(3+4-2)=10$$

$$A=6 \quad B=8 \quad \rightarrow \quad n=2(6+8-2)=24$$

در صورتی که این دو زمینه متشابه هند و می باشند در هر دو مورد جواب های یکسانی بدست می آوردم. با توجه به اشکالات فوق الذکر در خصوص فرمول ارائه شده در کتاب هندسه در معماری و عدم وجود سامانه ای منطقی در این خصوص، به بررسی مصاديق و نمونه هایی به جای مانده از معماری سنتی ایران پرداختیم و به کم استدلال منطقی و گزاره های قاعده مند و مدل سازی ریاضیه ای (گروت و وانگ، ۱۳۸۴) هر مصدق را به صورت الگویی هندسی / حسابی صورت بندی نمودیم. با ساماندهی این الگوهای جدول هندسی / حسابی کاربندی رسمی ۴ الی (۲۰) (جدول ۱) دست یافته که قابلیت ساماندهی تمامی نمونه های کاربندی رسمی را دارد است. در گام بعدی با ساماندهی عبارت های ریاضی نوشته شده در زیر هر خانه جدول، فرمولی جدید را استخراج نمودیم، این فرمول می تواند ناقص و کاستی های فرمول ارائه شده در کتاب هندسه در معماری را مرتفع نماید.

بر اساس مطالعات صورت گرفته باید گفت، در هر زمینه ای با هر ابعادی نمی توان کاربندی رسمی منفرد یک پا ایجاد نمود، اگر عرض زمینه ای A و طول آن B باشد، در صورتی می توان در این زمینه کاربندی رسمی منفرد یک پا ایجاد نمود که با ایجاد دادن مقادیر A و B در فرمول ذیل مقدار $\{n/d\}$ قابل تبدیل به کسری با صورت زوج باشد. تعداد اضلاع کاربندی نیز تنها بر سلیقه و دلخواه معمار نیست بلکه ابعاد زمینه مشخص کننده اضلاع کاربندی رسمی منفرد یک پا است. به کمک فرمول ذیل همچنین می توان تعداد اضلاع کاربندی و چند به چند و صل شدن اضلاع کاربندی را نیز مشخص نمود.

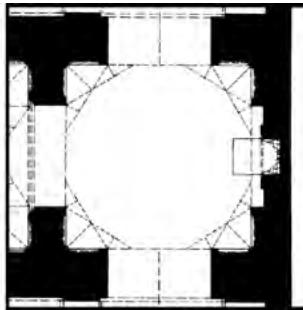
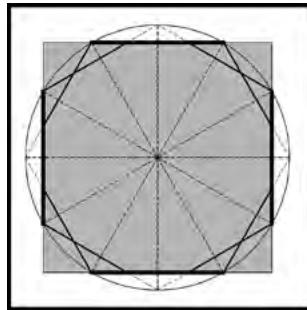
$$\left\{\frac{n}{d}\right\} = \frac{\pi}{\tan^{-1}(B/A)} \quad n \geq 4 \quad 1 \leq d < \left\lfloor \frac{n}{2} \right\rfloor$$

جدول ۱- جدول هندسی/حسابی کاربندی رسمی ۲۰ الی ۹- ترسیم؛ نگارنده‌گان

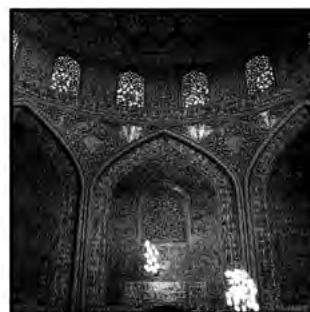
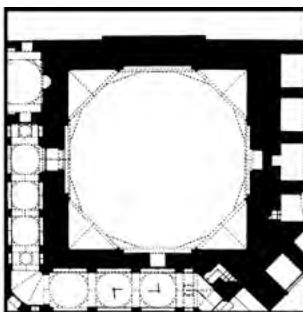
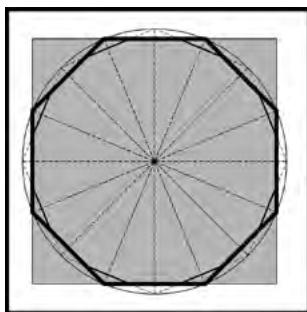
۹	۹ به ۹											
۸	۸ به ۸											
۷	۷ به ۷											
۶	۶ به ۶											
۵	۵ به ۵											
۴	۴ به ۴											
۳	۳ به ۳											
۲	۲ به ۲											
۱	۱ به ۱											
↑d		A/B = tan pi/4										
n →	۴ ضلعی	۶ ضلعی	۸ ضلعی	۱۰ ضلعی	۱۲ ضلعی	۱۴ ضلعی	۱۶ ضلعی	۱۸ ضلعی	۲۰ ضلعی			
	A	B	C	D	E	F	G	H	I			

جدید شکل می‌گیرد که در کتاب احیا هنرهای از یاد رفته تحت عنوان، فیل گوش و در کتاب گره و کاربندی، هفتی و در مقاله گنبد در معماری ایران، پاباریک سوسنی نامگذاری شده است. لازم به ذکر است این نوع کاربندی در تعدادی از خانه‌های غیر حاکستری جدول ۱ شکل می‌گیرد. در ادامه نمونه‌هایی^{۱۱} از این گونه به اختصار ارائه می‌گردد.

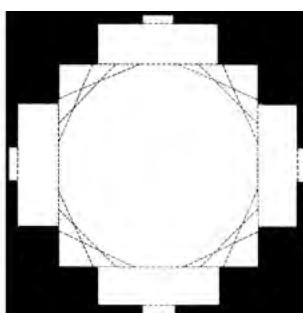
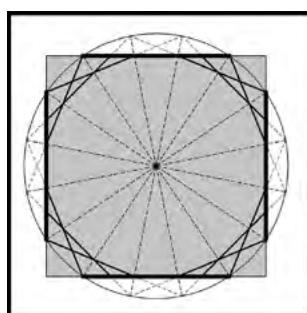
رسمی منفرد یک پاست. یکی از ویژگی‌های این کاربندی که به دلیل وجود هشت پای نگهدارنده آن می‌باشد قابلیت برابری بسیار زیاد آن است و ویژگی مهم دیگر این کاربندی قابلیت احداث گنبد در بزرگترین حالت ممکن خود، یعنی مماس به اضلاع زمینه می‌باشد. این دو ویژگی موجب گشته است تا بسیاری از بزرگترین گنبد‌های معماری ایران روی این نوع از کاربندی استوار گردند. در این نوع از کاربندی نوعی آلت

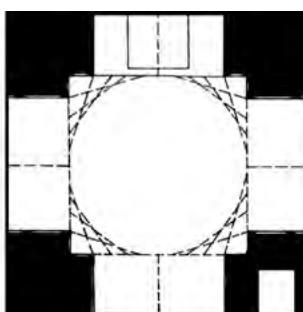
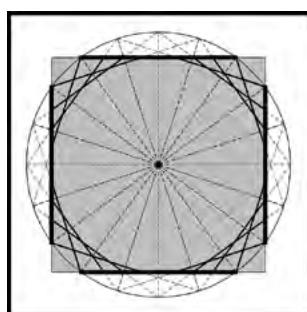
تصویر ۸-کاربندی رسمی منفرد
دو پا.
 $\{n/d\} = 12/2$
نوع زمینه: مریع
مسجد جامع شهرکرد
• مأخذ: گنج نامه جلد ۱
• مأخذ: گنج نامه جلد ۲
• ترسیم: نگارندگان

تصویر ۹-کاربندی رسمی منفرد
دو پا.
 $\{n/d\} = 16/2$
نوع زمینه: مریع
مسجد شیخ اطف الله اصفهان
• مأخذ: گنج نامه جلد ۲
• مأخذ: گنج نامه جلد ۲
• ترسیم: نگارندگان

تصویر ۱۰-کاربندی رسمی منفرد
دو پا.
 $\{n/d\} = 16/3$
نوع زمینه: مریع
خواهر بیرونی مشهد
• مأخذ: گنج نامه جلد ۱۳
• مأخذ: گنج نامه جلد ۱۳
• ترسیم: نگارندگان

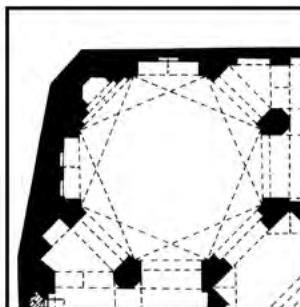
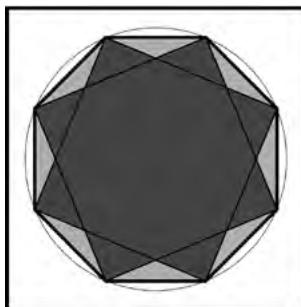
تصویر ۱۱-کاربندی رسمی منفرد
دو پا.
 $\{n/d\} = 20/3$
نوع زمینه: مریع
شاهچ راغش سیراز
• مأخذ: گنج نامه جلد ۱۲
• مأخذ: گنج نامه جلد ۱۲
• ترسیم: نگارندگان

کشورهای فرانسه و ایتالیا^{۸/۲}، اسپانیا^{۸/۳} و^{۸/۴}، الجزیره و مراکش^{۱۲/۵} نیز موجود می‌باشد. تفاوت این کاربندی‌ها با کاربندی‌های معماری ایران در اینست که اکثر^۷ کاربندی‌های معماری ایران در ناحیه انتقالی بین گنبد و فضای گوشه دار زیرین قرار می‌گیرند، اما در نمونه‌های خارجی مذکور، تیراطق‌ها (تویزه‌ها) جزئی از سازه تشکیل دهنده گنبد هستند و به همین جهت است که این نمونه‌ها را گنبد تویزه‌ای^{۱۰} نامیده‌اند.

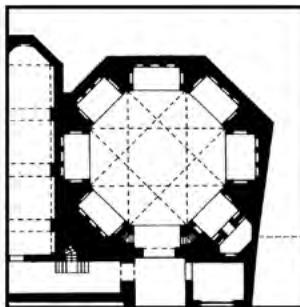
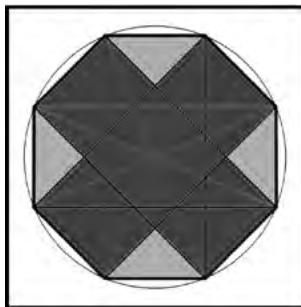
از آنجا که مصادیق کاربندی رسمی مرکب تاکنون مورد بررسی دقیق قرار نگرفته‌اند در ادامه نمونه‌هایی به اختصار ذکر می‌گردد. قابل ذکر است که جدول ۱ قابلیت ساماندهی این گونه را نیز دارا می‌باشد.

۱-۱-۳) کاربندی رسمی مرکب^{۱۱}

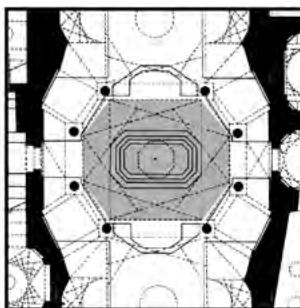
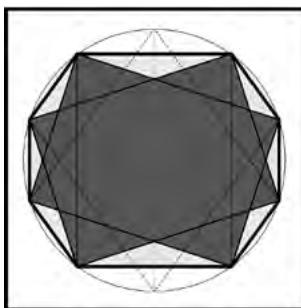
از ترکیب دو یا چند کاربندی رسمی منفرد یک پا، کاربندی رسمی مرکب ایجاد می‌شود. می‌توان گفت کاربندی رسمی مرکب بعد از کاربندی رسمی منفرد یک پا بیشترین فراوانی را در بین انواع گونه‌های کاربندی دارد است. کاربندی‌های رسمی مرکب در بیشتر اقسام شان مانند کاربندی رسمی منفرد دوپا در ربع پلان خود دارای دو پا می‌باشند اما تمایز اصلی این گونه با کاربندی رسمی منفرد دوپا، اینست که، در کاربندی رسمی مرکب دایره پاطاق مرکزی بر اضلاع زمینه مماس نیست اما در کاربندی رسمی منفرد دوپا دایره پاطاق مرکزی بر اضلاع زمینه مماس می‌باشد. قابل ذکر است نمونه‌هایی از کاربندی مرکب در

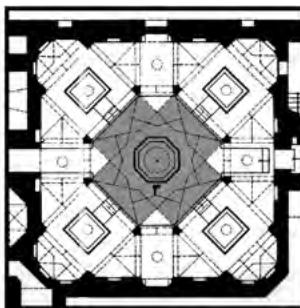
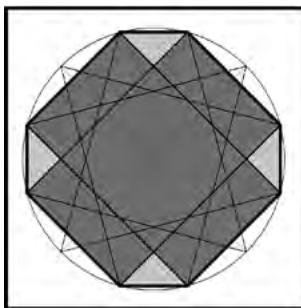
تصویر ۱۲- ترکیب دو کاربندی رسمی
نوع زمینه: هشت ضلعی
سربینه: ناو و غوش
مأخذ: گنج^{۱۲} نامه جلد ۶
۰۰۰ مأخذ: گنج^{۱۳} نامه جلد ۶
۰۰۰ ترسیم: نگارندگان

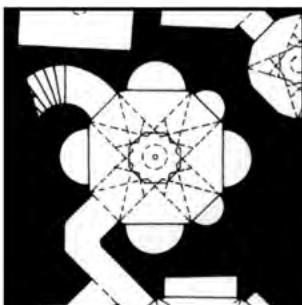
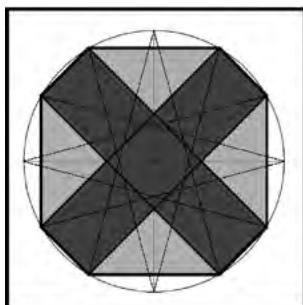
تصویر ۱۳- ترکیب دو کاربندی رسمی
نوع زمینه: هشت ضلعی
سربینه: بالامحله محمدیه نایین
مأخذ: گنج^{۱۴} نامه جلد ۶
۰۰۰ مأخذ: گنج^{۱۵} نامه جلد ۶
۰۰۰ ترسیم: نگارندگان

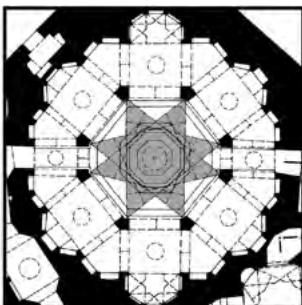
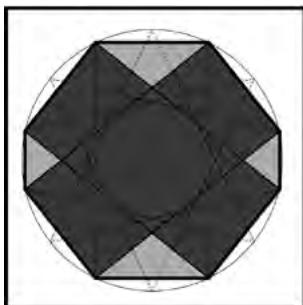
تصویر ۱۴- ترکیب دو کاربندی رسمی
نوع زمینه: هشت ضلعی خاص
سربینه: حمام وکیل کرمان
مأخذ: گنج^{۱۶} نامه جلد ۱۸
۰۰۰ مأخذ: گنج^{۱۷} نامه جلد ۱۸
۰۰۰ ترسیم: نگارندگان

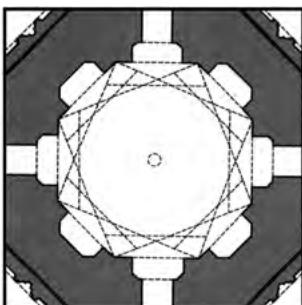
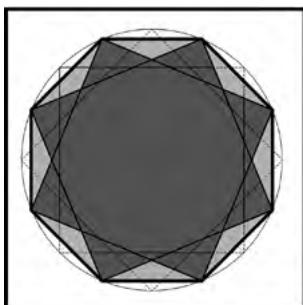
تصویر ۱۵- ترکیب دو کاربندی رسمی
نوع زمینه: هشت و نیم هشت
سربینه: حمام خان کاشان
مأخذ: گنج^{۱۸} نامه جلد ۱۸
۰۰۰ مأخذ: گنج^{۱۹} نامه جلد ۱۸
۰۰۰ ترسیم: نگارندگان

تصویر ۱۶- ترکیب دو کاربندي
رسمی
 $\{n/d\}$ خانه شماره E۵
نوع زمینه: هشت و نیم هشت
سربینه: لایت‌ها حمام چهار فصل اراک
• مأخذ: گنج نامه جلد ۱۸
• مأخذ: گنج نامه جلد ۱۸
• ترسیم: نگارندگان

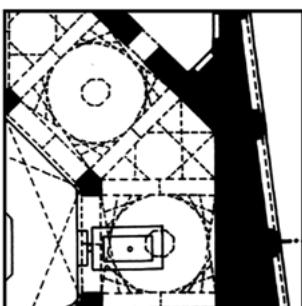
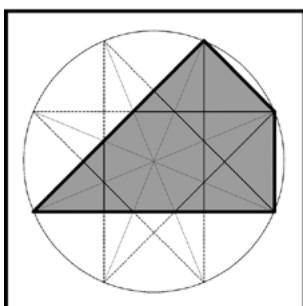
تصویر ۱۷- ترکیب دو کاربندي
رسمی
 $\{n/d\}$ خانه شماره F۵
نوع زمینه: هشت ضلعی خاص
سربینه: حمام سلطان میر احمد کاشان
• مأخذ: گنج نامه جلد ۱۸
• مأخذ: گنج نامه جلد ۱۸
• ترسیم: نگارندگان

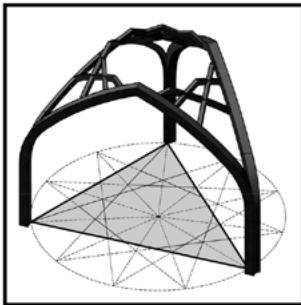
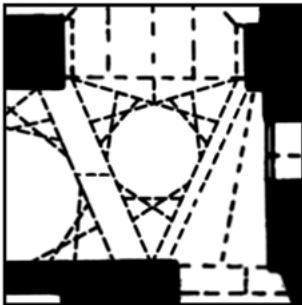
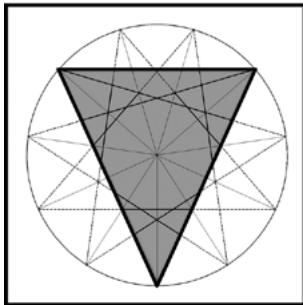
تصویر ۱۸- ترکیب دو کاربندي
رسمی
 $\{n/d\}$ خانه شماره G۴
نوع زمینه: هشت ضلعی
کلات تاری: قصر خورشید
• مأخذ: نقش عجب
• مأخذ: گنج نامه جلد ۱۸
• ترسیم: نگارندگان

۱ به شرط اضافه نمودن اعداد فرد به مقادیر ۱۱ قابلیت ساماندهی این گونه را نیز دارا می باشد. با استفاده از کاربندی رسمی خاص زمینه های بسیار متنوعی شکل می گیرد که در ادامه نمونه هایی به اختصار ذکر می گردد.

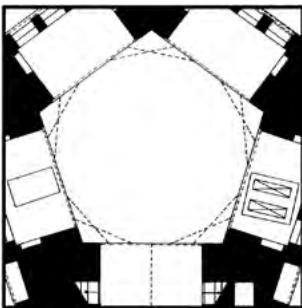
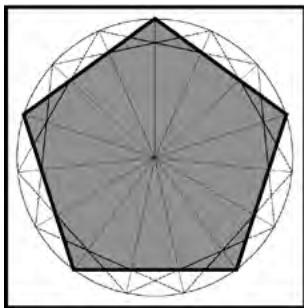
۱-۱-۴) کاربندی رسمی خاص
چنانچه کاربندی دارای حداقل دو تیر طاق دو پا بر زمین باشد و در زمینه ای غیر از مربع یا مستطیل قرار گیرد، کاربندی حاصله را کاربندی رسمی خاص نامیده ایم. لازم به ذکر است که جدول

تصویر ۱۹- کاربندی رسمی خاص
 $\{n/d\}$ خانه شماره C۲
نوع زمینه: خاص
فضای سربینه در حمام و کیل شیراز
• ترسیم: نگارندگان
• مأخذ: گنج نامه جلد ۱۸
• ترسیم: نگارندگان

تصویر ۲۰- کاربندی رسمی خاص
 $\{n/d\}$ خانه شماره ۱۱
نوع زمینه: مثلث
دالان و بوی مسجد جامع ارستان
• ترسیم: نگارندگان
• مأخذ: گنج نامه جلد ۷
• ترسیم: نگارندگان

تصویر ۲-۱-۲- کاربندی رسمی خاص.
 $\{n/d\} = \{15/3\}$

نوع زمینه: پنج ضلعی
 گنبد خانه بقعه بابا رکن الدین
 اصفهان

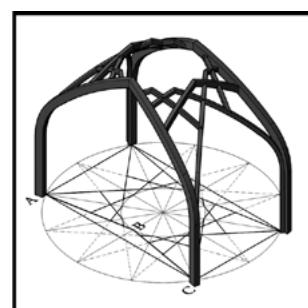
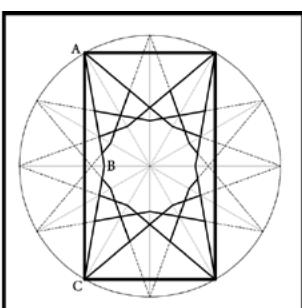
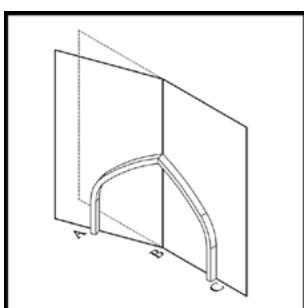
• ترسیم: نگارندگان

• مأخذ: گنج نامه جلد ۱

• ترسیم: نگارندگان

صورت یک قوس کامل بار را به دو طرف تکیه گاه ها منتقل کنند و می باشد به شمسه مرکزی (نهنبن) یا گندی که روی کاربندی قرار می گیرد، تکیه کنند و لذا کاربندی سرست (سرست) در مقایسه با کاربندی رسمی از مقاومت ایستایی و باربری کمتری برخوردار است (شعر باف، ۹، ۱۳۸۵).

(۲-۱-۳) کاربندی سرست (قالب غیرشاقولی)
 چنانچه دو نیمه تیر طاق بر یک صفحه واقع نباشند^{۲۴} کاربندی تشکیل شده از این تیر طاق را سرست (قالب غیر شاقولی) می گویند (تصویر ۲۲). عدم قرار گیری این دو نیمه تیر طاق در امتداد یکدیگر سبب خواهد شد که این دو نیمه تیر طاق نتوانند به

تصویر ۲-۲- کاربندی سرست.

$\{n/d\} = \{12/4\}$

نوع زمینه: مستطیل

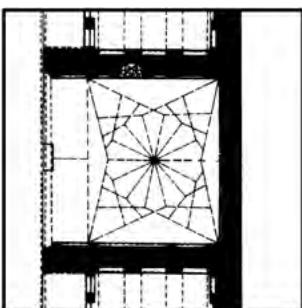
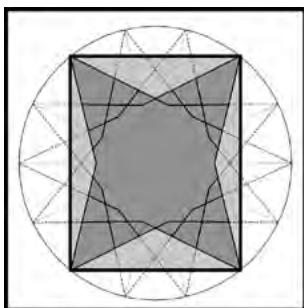
• ترسیم: نگارندگان

• مأخذ: گنج نامه جلد ۱

• ترسیم: نگارندگان

تمام انواع و گونه های منفرد، ترکیبی و خاص را که در مورد کاربندی رسمی عنوان شد با کاربندی سرست نیز می توان به وجود آورد با این تفاوت که شمسه مرکزی را در کاربندی سرست هر اندازه که بخواهیم می توانیم کوچک نماییم. اما کاربندی سرست همانطور که ذکر شد قابلیت باربری کاربندی رسمی را ندارد و لذا در معماری ایران کم کاربردتر از کاربندی رسمی می باشد.

در کاربندی سرست نیز اساس هندسه و ترسیم مانند کاربندی رسمی است. به عنوان مثال در کاربندی سرست ۱۲ ضلعی ۴ به ۴ دایره محیطی را به ۱۲ قسمت تقسیم نموده و محیط دایره را به ۴ به ۴ توسط تیر طاق زاویه دار ABC به یکدیگر متصل می نماییم. زاویه تیر طاق ABC در اختیار طراح است وتابع قاعده خاصی نیست. در کاربندی سرست شمسه مرکزی کوچکتر از کاربندی رسمی است و بسته به زاویه تیر طاق ABC می تواند کوچک یا بزرگ شود.

تصویر ۲-۲-۳- کاربندی سرست.

$\{n/d\} = \{13/4\}$

نوع زمینه: مستطیل

ایوان غربی و شرقی مسجد

جامع زنجان

• مأخذ: گنج نامه جلد ۷

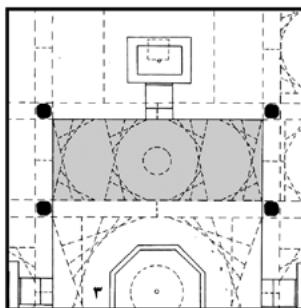
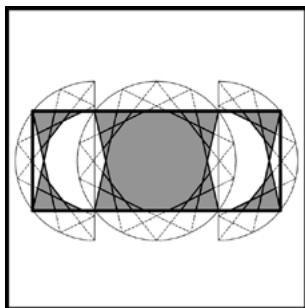
• مأخذ: گنج نامه جلد ۷

• ترسیم: نگارندگان

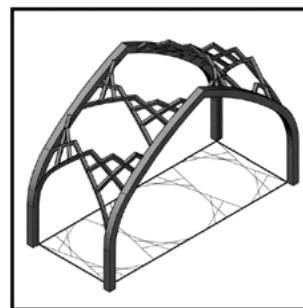
گونه های دیگری از کاربندی غیر ساده مورد شناسایی قرار گرفته که در پژوهش های آتی بدان ها پرداخته خواهد شد. در ادامه به توضیح هر یک از پنج گونه مذکور می پردازیم.

(۲-۳) کاربندی غیر ساده
 کاربندی غیر ساده را در این نوشتار به پنج دسته، کاربندی پرور، کاربندی سوار، کاربندی دو چفدي، کاربندی گسترش و کاربندی درون زا تقسیم نموده ایم، باید خاطر نشان کرد که

نماییم و در هر طرف آن یک نیمه کاربندی از همان نوع یا از نوعی دیگر^{۲۰} اجرانماییم، کاربندی حاصل از این روش را کاربندی پرور می‌نامند (بزرگمهری، ۱۳۸۵، ۵۰) (تصویر ۲۴).

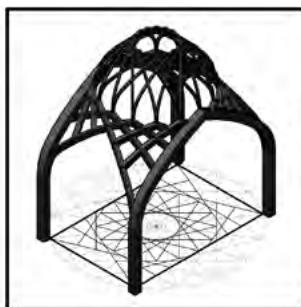
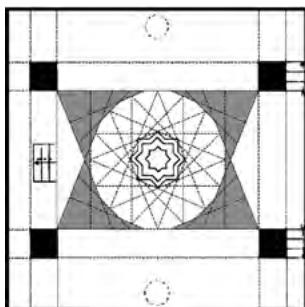

۱-۲-۳) کاربندی پرور
هرگاه نسبت طول به عرض زمینه کاربندی نسبتاً زیاد باشد می‌توانیم در میانه دهانه یک کاربندی رسمی منفرد یک پا اجرا

تصویر ۲۴-کاربندی پرور
 $\{n/d\} = \{14/4\}$
نوع زمینه: مستطیل
سرینه حمام خسرو آقا
اصفهان
مترسیم: گنج نامه جلد ۱۸
۰۰ مأخذ: گنج نامه جلد ۱۸
۰۰۰ ترسیم: گارندگان

هر نوعی باشد و کاربندی سوار بر آن نیز می‌تواند قالب شاقولی یا قالب غیر شاقولی باشد (تصویر ۲۵).

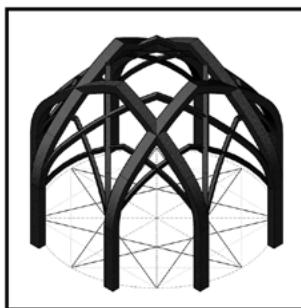
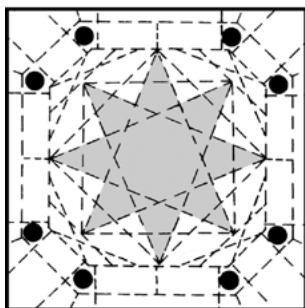

۲-۲-۳) کاربندی سوار
هرگاه یک کاربندی روی کاربندی دیگری سوار شود کاربندی حاصله را کاربندی سوار نامیده ایم. کاربندی زیرین می‌تواند از

تصویر ۲۵-کاربندی سوار
 $\{n/d\} = \{16/6\}$
نوع زمینه: مستطیل
سرینه حمام خان زید
۰۰۰ مأخذ: گنج نامه جلد ۱۸
۰۰۰ ترسیم: گارندگان
۰۰۰ مأخذ: گنج نامه جلد ۱۸

کاربندی از دو گونه تیر طاق با دو چفده متفاوت استفاده شود کاربندی حاصله را کاربندی دو چفده نامیده ایم. چفده دوم می‌بایست طوری انتخاب گردد که در فضای بین تیر طاق‌های چفده اول تلاقي داشته باشد. در کاربندی دو چفده علاوه بر آلت‌هایی که در بخش ۲-۴ گفتیم آلت‌های دیگری نیز شکل می‌گیرد که موجب تنوع و زیبایی بیشتر می‌گردد (تصویر ۲۶).

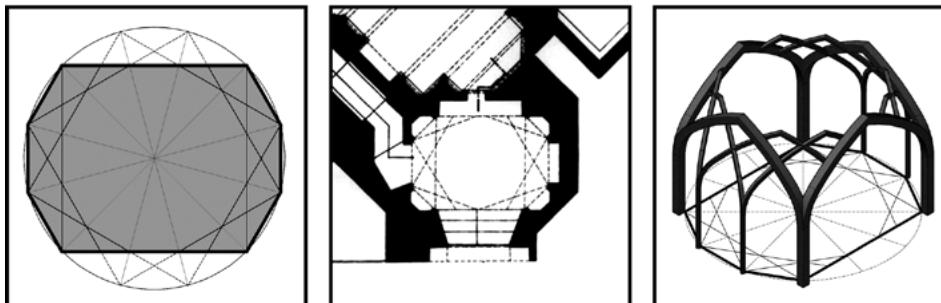
۳-۲-۳) کاربندی دو چفده
همانطور که قبلاً گفته شد، کاربندی از دوران تعداد مشخصی تیر طاق با چفده یکسان حول محیط یک دایره بوجود می‌آید. علت اینکه چفده تیر طاق‌هایی باشند یکسان باشد اینست که این چفدها در هر نقطه از پلان که یکیگر را قطع می‌کنند باید در فضای سه بعدی نیز با یکدیگر تلاقي کنند. حال چنانچه در ساخت یک

تصویر ۲۶-کاربندی دو چفده
 $\{n/d\} = \{8/3\}$
 $\{n/d\} = \{8/4\}$
نوع زمینه: هشت ضلعی^{۲۱}
سرینه حمام ویرتبریز
۰۰۰ مأخذ: گنج نامه جلد ۱۸
۰۰۰ ترسیم: گارندگان
۰۰۰ مأخذ: گنج نامه جلد ۱۸

این تعریف طیف وسیعی از انواع کاربندی‌ها را می‌توان در گونه کاربندی گسترش طبقه بندی کرد اما به جهت رعایت اختصار از ذکر این نمونه‌ها خودداری می‌کنیم تا در مجالی دیگر به طور مفصل بدان پردازیم (تصویر ۲۷).

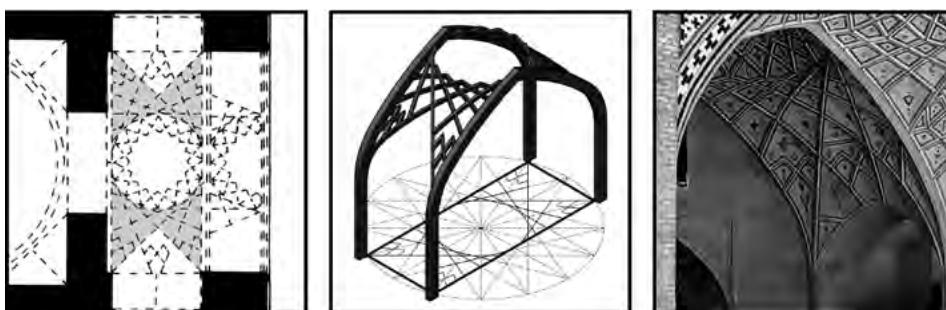
۴-۲-۳) کاربندی گسترش
چنانچه در یک کاربندی رسمی منفرد یک پا بعضی از تیر طاق‌ها از جهت عرض و یا طول زمینه تا دایره محیطی کاربندی گسترش یابند، کاربندی حاصله را کاربندی گسترش نامیده ایم. با

تصویر ۲۷-کاربندی گسترش
۱۶/۳{n/d} خانه شماره
نوع زمینه: هشت ضلعی خاص
هشتی وروندی مسجد بابا ولی کاشان
ماخذ: گنج نامه جلد ۸
۰۰ ترسیم: نگارندگان

۳-۵) کاربندی درون زا

چنانچه روی آلت های یک کاربندی، کاربندی دیگری اجرا شود، این نوع کاربندی را درون زا نامیده ایم (تصویر ۲۸).

تصویر ۲۸-کاربندی درون زا
۱۶/۶{n/d} مسطلی
نوع زمینه: مستطیل
مسجد جامع کاشان^{۲۹}
ماخذ: گنج نامه جلد ۸
۰۰ ترسیم: نگارندگان
۰۰۰ ماخذ: گنج نامه جلد ۸

نتیجه

هندسی/حسابی پرداخته ایم که قابلیت ایجاد نظمی سامان یافته در تمام زیر شاخه های کاربندی رسمی را داراست (جدول ۱). اما تفاوت دیگر این گونه شناسی جدید با نمونه های قبل اضافه نمودن یک زیر شاخه اصلی به نام کاربندی غیر ساده است. این زیر شاخه اصلی خود به پنج^{۳۰} زیر شاخه فرعی تقسیم شده است که عبارتند از، کاربندی پرور، کاربندی سوار، کاربندی دو چفده، کاربندی گسترش و کاربندی درون زا، که در جدول ۲ رایه شده اند.

جدول ۲ - جدول گونه شناسی کاربندی در معماری ایران.

منفرد یک پا	رسمی (قالب شاقولی)	ساده	کاربندی
منفرد دو پا			
مرکب			
خاص			
سر سفت (قالب غیر شاقولی)			
کاربندی پرور			
کاربندی سوار			
کاربندی دو چفده			
کاربندی گسترش			
کاربندی درون زا			
		غیر ساده	

در خصوص کاربندی غیر ساده باید یاد آور شد که این شاخه بسیار ناشناخته است و هنوز گونه های مغفول فراوانی وجود دارد که نیازمند بررسی و پژوهش می باشد.

در طول تاریخ، هر جامعه ای که زنده مانده است دارای الگوهای فرهنگی غنی و کارآمد بوده است. به اعتقاد نگارندگان این نوشتار کاربندی یکی از الگوهای اصیل، کهن و کارآمد در معماری ایرانی-اسلامی است.
باززنده سازی این الگوی اصیل در دوره معاصر مستلزم شناخت کافی نسبت به تمامی ابعاد و ویژگی های هندسی، ساختاری و اجرایی آن است. در این مقاله سعی شده تا با ایجاد نظمی منطقی در مطالب پرآکتدۀ قبلی به گونه شناسی کاربندی بپردازیم تا شناختی اولیه نسبت به آن ایجاد نماییم. البته می بایست خاطر نشان نمود که کاربندی آنقدر در ایران ریشه دوaine د و توسعه یافته که قطعاً گونه هایی که در این مقاله معرفی شده، تمام انواع آن نیست و قطعاً گونه های ناشناخته دیگری هنوز قابل بررسی است.

یکی از تفاوت های گونه شناسی مطرح شده در این مقاله با گونه شناسی های پیشین، اضافه نمودن سه زیر شاخه ای کاربندی رسمی منفرد دوپا، کاربندی رسمی مرکب و کاربندی رسمی خاص می باشد. کاربندی رسمی مرکب جزو پرکاربردترین نمونه های کاربندی در معماری ایرانی است و تاکنون کمتر مورد ارزیابی قرار گرفته است و در خصوص کاربندی رسمی خاص باید یاد آور شد که این گونه تاکنون مورد بررسی قرار نگرفته است.

همچنین در این مقاله در ضمن گونه شناسی کاربندی به تدوین ساختار هندسی کاربندی رسمی در قالب جدول

پی نوشت ها:

می توان به حمام شاهزاده اصفهان، حمام شاه اصفهان، حمام گله داری بندر عباس، که همگی از نوع ۳۰،۶ بـ ۲ می باشند، اشاره کرد.

۱۱ یکی از مهمترین نمونه های این گونه کاربندی بکار رفته در گنبد خانه مسجد امام اصفهان است. اما از آنجا که این کاربندی بیست و چهار ضلعی (۲۴، ۴ بـ ۴) است و در جدول ۱ فقط تا گونه بیست ضلعی آورده شده است لذا از ارائه آن در قسمت نمونه ها صرف نظر نمودیم.

۱۲ مشابه این نوع کاربندی رسمی منفرد دو پادر مسجد حکیم اصفهان نیز موجود است.

۱۳ مشابه این نوع کاربندی رسمی منفرد دو پادر مسجد جامع همدان نیز موجود است.

۱۴ مشابه این نوع کاربندی رسمی منفرد دو پادر مسجد آقا نور اصفهان نیز موجود است.

۱۵ مشابه این نوع کاربندی رسمی منفرد دو پادر مقبره پیر پالان دوز مشهد نیز موجود است.

۱۶ در کتاب هندسه در معماری تحت عنوان «در هم» اشاره های به این گونه شده است (بزرگمهری، ۱۳۸۵، ۷۳-۷۰) ولی به جهت درک بهتر کارکرد این گونه، در این مقاله واژه مرکب را به جای درهم پیشنهاد نموده ایم.

۱۷ بعضی از گونه های کاربندی به عنوان ناحیه انتقالی محسوب نمی شوند، به عنوان مثال در بعضی از انواع کاربندی های مرکب و کاربندی سوار، کاربندی خود به عنوان گنبد هم ایفای نقش می نماید.

۱۸ رجوع کنید به سایت www.qantara-med.org

۱۹ مشابه این نوع کاربندی رسمی مرکب در فضای سربینه حمام وکیل شیراز خانه حاج حسن غفوری در اصفهان و هشتی ورودی حمام رتان اصفهان نیز موجود است.

۲۰ مشابه این نوع کاربندی رسمی مرکب در فضای چال حوض و فضای خلوت حمام گنجعلیخان کرمان، هشتی کاروانسرای گلشن همدان و تیمچه سرای حاج کریم اصفهان نیز موجود است.

۲۱ مشابه این نوع کاربندی رسمی مرکب در هشتی مدرسه صدر خواجه اصفهان، هشتی و سریته حمام سلطان میر احمد کاشان، گرمخانه حمام وکیل کرمان، مجموعه بازار ساروتقی اصفهان، سریاب مدرسه امام خمینی یزد، حوضخانه خانه انگورستان ملک اصفهان و هشتی خانه زوولیان اصفهان نیز موجود است.

۲۲ مشابه این نوع کاربندی رسمی مرکب در هشتی ورودی مسجد جامع سنتنگ نیز موجود است.

۲۳ مشابه این نوع کاربندی رسمی مرکب در مجموعه مشیر شیراز (گلشن) نیز موجود است.

۲۴ در کتاب هندسه در معماری، تعریف کاربندی سرسفت بدین گونه عنوان شده، «کاربندی هایی که قالب شان در فضا نسبت به صفحه زمین به طور مایل است» (بزرگمهری، ۱۳۸۵، ۱۱). این تعریف با توجه به ترسیم نقشه کاربندی سرسفت در همین منبع دارای اشکال است و جالب توجه است که در کتاب گره و کاربندی آقای شعر باف عنوان شده که صفحات قالب ها در هردو گونه قالب شاقولی و قالب غیر شاقولی (سرسفت) صفحاتی هستند عمود بر زمین یعنی با سطح تراز زاویه ۹۰ درجه می سازند (شعریاف، ۱۰، ۱۳۸۵).

۲۵ در تیمچه مظفریه تبریز نیز کاربندی پرور خاصی وجود دارد که

۱ در کتاب فرهنگ واژه های معماری برای کاربندی دو معنی آورده شده است. ۱- مجموعه باریکه تاق های موربی که با هم دیگر تلاقی نارند. ۲- به مجموعه سقف سازی ها (اعم از رسمی بندی، بندی بندی، کاسه سازی و مقرنس) گفته می شود (فلاح فر، ۱۳۸۷، ۲۰۳، ۱۳۸۷). در این مقاله بر مبنای تعریف اول فرهنگ واژه های معماری و کتاب هندسه در معماری، کاربندی را اسم عام همه گونه پوشش هایی که از تقاطع لنگه طاق ها بوجود می آیند در نظر گرفته ایم لازم به ذکر است که در کتاب گره و کاربندی و احیای هنرهای از یاد رفته از واژه رسمی بندی برای این مقصود استفاده شده است.

۲ در زبان انگلیسی معادل دقیقی برای این واژه وجود ندارد اما در مورد Ribbed dome پوشش های گنبدی مسجد قربه (کوردو با) از واژه استفاده شده است. عبارات (Necipoğlu, 1992, 57) و Stellar vault (Stronach and Roaf, 2007, 140) و star vault (چینگ، ۱۳۸۲) نیز با کاربندی و رسمی بندی دارای قرابت معنایی هستند.

۳ واژه تویزه علاوه بر تیرهای باربر آجری به قالب های ظریف و غیر باربر گچی نیز گفته می شود و همچنین قابل ذکر است که نوعی از تویزه های مسلح خشتی نیز وجود دارد که قدمت آن به دوره ماد می رسید و در نوشیجان تپه و همچنین در دوره اشکانی در شهر قرمس به عنوان سازه باربر مورد استفاده قرار گرفته است (Stronach and Roaf, 2007, 78).

۴ در کتاب هندسه در معماری، خانم بزرگمهری، کاربندی شاقولی را به دو گونه رسمی و اختیاری طبقه بندی نموده اند (بزرگمهری، ۱۳۷۱، ۱۲، ۱۳۷۱). اما از آنجا که تمامی کاربندی هایی که خانم بزرگمهری تحت عنوان اختیاری نامگذاری نموده اند، در جدول کاربندی رسمی (جدول ۱) قرار نارند، لذا در گونه شناسی انجام شده در این مقاله، کاربندی اختیاری، به عنوان یک گونه مستقل عنوان نشده است، پس می توانیم کاربندی رسمی را معادل کاربندی شاقولی در نظر بگیریم.

۵ آنچه که در این مقاله تحت عنوان کاربندی رسمی منفرد یک پا نامگذاری شده، در کتاب هندسه در معماری، کاربندی رسمی (بزرگمهری، ۱۳۷۱، ۱۲) و در کتاب گره و کاربندی آقای شعر باف تحت عنوان کونه بندی نامگذاری شده است (شعر باف، ۱۳۸۵، ۱۲۰).

۶ واژه یک پا بدین معناست که در ربع پلان کاربندی فقط یک عضو باربر وجود دارد. واژه یک پا و دو پا محدود از نامگذاری کتاب گره و کاربندی آقای شعر باف است (شعر باف، ۱۳۸۵، ۷۶).

۷ علامت اختصاری n و d از گرونیام و شپرد، که روی فرموله کردن گره چینی مطالعاتی انجام داده اند، اخذ شده است (Kaplan, 2002, 62).

۸ چنانچه نسبت B/A طوری انتخاب شود که حاصل d/n عددی غیر صحیح شود، در این صورت مثلاً چنانچه $d/n = 2, 2, 2, 2, 2$ باشد، می توانیم آن را در $5/5$ ضرب نماییم تا تبدیل به $16/5$ شود در این صورت از کاربندی $5, 5, 5, 5$ به 5 استفاده نماییم. اما اگر مقادیر d/n طوری باشد که به هیچ عدد کسری با صورت و مخرج صحیح قابل تبدیل نباشد، در این صورت در آن زمینه نمی توان کاربندی رسمی اجرانمود (البته با مقادیر اندکی کم و زیاد نمودن اندازه ها می توان به کاربندی دلخواه رسید) و می بایست از کاربندی سرسفت استفاده نماییم.

۹ مشابه این گونه از کاربندی تحت عنوان «کاربندی بندی» نیز نامگذاری شده است (پیرنیا، ۱۳۷۰، ۲۰). اما با توجه به گویایی بیشتر عنوان دوپا که در کتاب گره و کاربندی به کار رفته است، در این مقاله این واژه را برای این گونه پیشنهاد می نماییم.

۱۰ از جمله نمونه هایی در زمینه هشت ضلعی به کار رفته است

Its History and Social Meaning, Thames and Hudson LTD, London.

Kaplan, Craig (2002), *a dissertation submitted in partial fulfilment of the requirements, for the degree of Doctor of Philosophy*, University of Washington.

Necipoğlu, Gülrü (1992) Geometric Design in Timurid/Turkmen Architectural Practice: *Thoughts on a Recently Discovered Scroll and Its Late Gothic Parallels*, in Timurid Art and Culture: Iran and Central Asia in the Fifteenth Century. Lisa Golombok and Maria Subtelny (ed.s). Leiden: E.J. Brill.

Peter J. Lu and Paul J. Steinhardt (2007), Decagonal and Quasi-crystalline Tilings in Medieval Islamic Architecture, *Science*, Vol. 315, pp. 1106-1110.

Stronach, D, and M.D. Roaf (2007), *Nush-i Jan I: the major buildings of the Median settlement*, Volume 1, The British Institute of Persian Studies, London.

چشممه مرکزی آن ۱۶، ۴ به ۴ است و نیمه کاربندی های مجاور آن ۱۲، ۴ به ۴ است.

۲۶ مشابه این نوع کاربندی دو چفده در مقبره شیخ احمد جام و مقبره سلطان سنجر مرو نیز موجود است.

۲۷ البته لازم به ذکر است که این کاربندی دو چفده روی کاربندی دیگری سوار است.

۲۸ کاربندی گسترش در هشتی و روردی مسجد جامع قم و در هشتی غربی مسجد امام سمنان نیز موجود است.

۲۹ البته لازم به ذکر است که این کاربندی هم گسترش یافته و هم سوار و هم درون زامی باشد.

۳۰ از این پنج گونه فقط به کاربندی پرور در کتاب هندسه در معماری اشاره ای شده (بزرگمهری، ۱۳۸۵) و تاکنون نامی برای سایر گونه های غیر ساده پیشنهاد نشده است و لذا نامگذاری های انجام شده پیشنهاد نگارندگان می باشد.

فهرست منابع:

الکساندر، کریستوفر (۱۲۸۸)، الگوهای استاندارد در معماری، ترجمه فرشید حسینی، نشر مهرآزان، تهران.

بزرگمهری، زهره (۱۳۸۵)، هندسه در معماری، انتشارات سازمان میراث فرهنگی کشور، سبان نور، تهران.

پیر نیا، محمد کریم (۱۳۷۳)، چد ها و طاقها، اثر، شماره ۲۴، ۵-۲۲۰.

پیر نیا، محمد کریم (۱۳۷۰)، گنبد در معماری ایران، اثر، شماره ۲۰، ۵-۱۵۳.

چینگ.د.ک، فرانسیس (۱۳۸۲)، فرهنگ تصویری معماری، ترجمه محمد احمدی نژاد، نشر خاک، اصفهان.

حاجی قاسمی، کامبیز (۱۳۷۵)، گنجنامه، دفتر دوم، سوم، پنجم، ششم، هفتم، هشتم، نهم، دهم، دوازدهم، سیزدهم، هفدهم، هجدهم، انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، سازمان میراث فرهنگی کشور، تهران.

رئیس زاده، مهناز و مفید، حسین (۱۳۷۴)، احیای هنرهای از یاد رفته انتشارات مولی، تهران.

شعر باف، اصغر (۱۳۸۵)، گره و کاربندی، انتشارات سازمان میراث فرهنگی کشور، سبان نور، تهران.

شعر باف، اصغر (۱۳۸۵)، گزیده آثار استاد اصغر شعر باف، گره و کاربندی، به اهتمام مهدی مکی نژاد، فرهنگستان هنر، تهران.

فلاح فر، سعید (۱۳۸۷)، فرهنگ واژه های معماری سنتی ایران، انتشارات کاوش پردازان، تهران.

گروت، لیندا و وانگ، دیوید (۱۳۸۴)، روش های تحقیق در معماری، ترجمه علیرضا عینی فر، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.

مرکز اسناد و مدارک میراث فرهنگی (۱۳۸۲)، نقش عجب، مجموعه نقشه های بنایهای تاریخی تهران، جلد نخست، انتشارات مرکز اسناد و مدارک میراث فرهنگی، تهران

نحیب اوغلو، گلرو (۱۳۸۷)، هندسه و تربیت در معماری اسلامی، ترجمه مهرداد قیومی بید هندی، انتشارات روزنه، تهران.

هوف، دیتریش (۱۳۷۹)، گنبد هادر معماری اسلامی، در معماری ایران دوره اسلامی، محمد یوسف کیانی، انتشارات سمت، تهران.

Grube, Ernest (1978), *Architecture of the Islamic World*